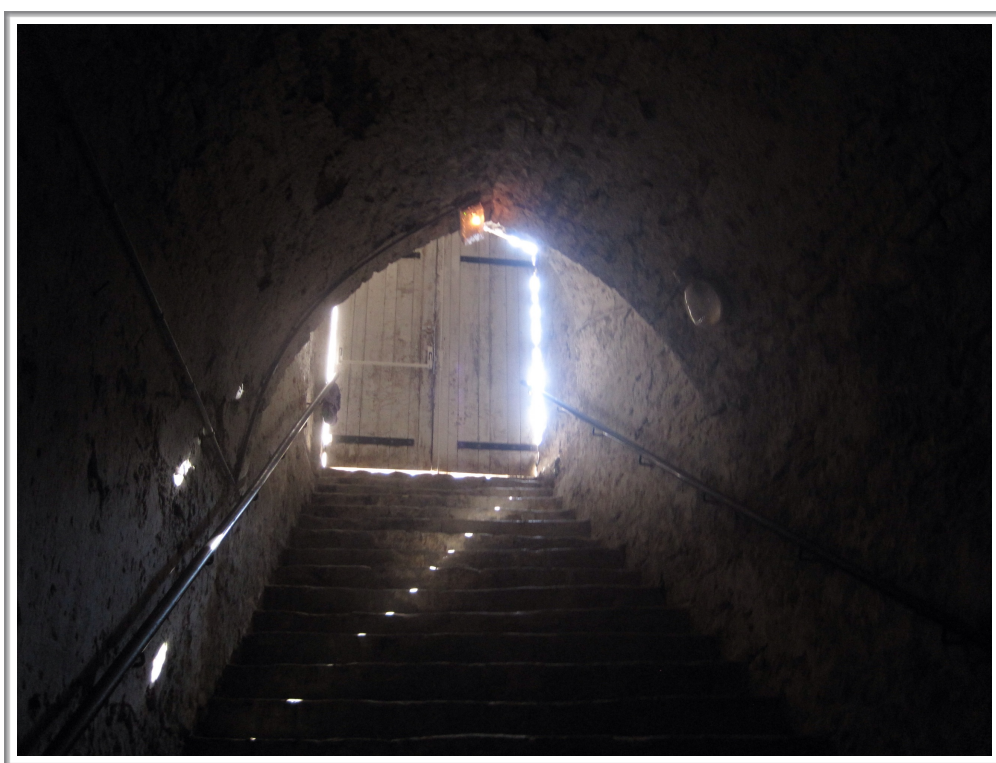

De Slootmeermin

Gedichten voor jonge en oudere mensen

Remco Ekkers

© 2012, Remco Ekkers

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

ISBN: 978-90-819033-4-9 NUR: 306

De Slootmeermin

Gedichten voor jonge en oudere mensen

Inhoud

- 1. Sloodmeermin**
- 2. Sprookje**
- 3. Zon en maan**
- 4. Zwaartekracht**
- 5. Sinterklaas**
- 6. Ontmoeting**
- 7. St. Sebastiaan**
- 8. Wachter**
- 9. Reigersluipgang**
- 10. Grensbloemen**
- 11. Huis**
- 12. Live tv met robot**
- 13. Reizigers**
- 14. Herfst**
- 15. Angst**
- 16. Hard werken**
- 17. Kinderen in de winter**
- 18. Bloemlezing**
- 19. Oefendorp**

- 20. Binnenbad**
- 21. Granaatappel**
- 22. Meisje met steen**
- 23. Hoe ben je beroemd?**
- 24. Briefje**
- 25. Geboorte**
- 26. Meisje**
- 27. Vitrine**
- 28. Vogels**
- 29. Wat maak je?**
- 30. Zoek een steen**
- 31. Zorg**
- 32. Ongeval**
- 33. Gebed van een kind**
- 34. Feest?**
- 35. Mond op bek**
- 36. Post**
- 37. Veulen**
- 38. Kleine walvis**
- 39. Bij de kuikens**
- 40. Toen je klein was**
- 41. Aardappelen**

- 42. Stremming**
- 43. Moord**
- 44. Dokter fietsenmaker**
- 45. Beroepskeuze**
- 46. Verhaal**
- 47. Oud**
- 48. Bomenkap**
- 49. Processie**
- 50. Vergeten bloemen**
- 51. Buurvrouw**
- 52. Baai bij Vösu**
- 53. Vlinders**
- 54. Ella**
- 55. Waarneming**
- 56. SMS**
- 57. Pierre Kemp als pianist**
- 58. Stilte**
- 59. Teken en**
- 60. Twee rozen**
- 61. Vleugel**
- 62. Zwemles**

63. Liefdes acrobaten

64. De flesjes van moeder

Slootmeermin

We hebben een slootmeermin
maar ze heeft twee staarten
aan haar hoofd. Ze vouwt
haar benen met laarzen op
in de blauwe schelp
drijvend op het donkere water.

De jonge schoonheid beweegt
haar schelp voort
met twee stokken in haar handen.

Kleine slootvenus, gekleed
voor de winter, omdat in de zomer
de sloot droog staat. Daar gaat ze
onder de brug: even onzichtbaar.

Sprookje

Hadden de kinderen, hadden de kinderen gerimpelde velletjes?

Ja en ze kwamen net uit de sloot, laarzen vol water.

Ze hadden kikkers gekust, maar die sprongen van hun hand.

Het haar van de oudste leek op mergpijpjes zonder bakkersroom

maar dat gaf niet, ze stond in de sloot te vissen als een reiger

schuin voorover gebogen en plotseling haar felle hand

in het water, beet! Prooi naar de mond, niet om te happen.

Wel spitste ze haar lippen tot net op het natte snoetje.

Even wachten en daar ging hij met een bange sprong.

Nu is ze helemaal schoon en rimpelig warm.

Ze is de kikkers vergeten, verlangt naar het sprookjesboek.

Zon en maan

'Aan zee is de hemel rond
en sta ik in het middelpunt'
zegt het meisje verbaasd lachend
om het ongeloof in de klas.

'Ik zie de zon langs de koepel
dalen tot in het water
en dan zie ik de maan.

Hoe groot? Zo!' en zij geeft
de maat van een voetbal.

Zwaartekracht

Engelen duwen de planeten voort
terwijl ze slaan met hun vleugels
langs een vaste baan:
dachten onze voorouders.

En zij trekken onzichtbaar
de planten voorzichtig uit de grond.

Hun kinderen ontdekten
dat dit bijna juist was
maar de engelen vliegen
in verschillende richting
en zij hebben geen vleugels.

In feite vallen de planeten
voortdurend om de zon
terwijl de planten zich
gretig heffen naar het licht.

Sinterklaas

Weet je nog: toen hij binnenkwam
in de klas of de kamer en je zong
bang en gelukkig, je ogen wijd open.
Je zag elke beweging en iedere kleur.
Misschien was hij je vader of buurman
of de meester van een andere klas
of een vreemdeling zeker, die jou
zo vertrouwd was al kende je hem niet.
Sinterklaas bestond echt: zo'n lieve man
zo moe, zo oud, zo onbegrijpelijk.
Sinterklaas bestaat echt: in het oog
en de lach van jou als moeder of juf.
Je wilt wel een geschenk
maar wat je eigenlijk wil
is iets geven, zodat het hier
vlakbij, wat aardiger wordt.

Angst

Er is veel gebeurd, op alle fronten.
Het rustigste was het nog in de tuin
hoewel die ook heel hard groeit.

De tuin komt omhoog
in een angstig makend tempo
en de takken vertakken zich
razendsnel, zodat ik er niet meer door kan.

Hard werken

Ene hand in zijn zak
speelt de andere met een papiertje
lange stok met grijpertje.

Papiertje laat zich niet pakken.
Hij heeft alle tijd
in zijn oranje jas
om het verkeer te waarschuwen.

Papiertje heeft pret.

Een Amerikaan in Delft

Eerst maakte hij een foto
van de haring die zijn vriend afbeet
probeerde toen zelf: 'straight -
is n't it', zei hij met afgrijzen
en waardering en spuugde
een uitje uit op de markt in Delft

Kinderen in de winter

Alle vragen over taal staan te dringen in de sneeuw
als kinderen leren lezen, binnen in de warmte.

Trots roepen zij: 'Jong geleerd, oud gelezen!'

'Wat zeg je? Wil je in het bos boeken ontdekken?'

Luister naar de meesterverteller, zoek de schat
onder de sneeuw, op weg met de anderen.

Zet je handschrift in de sneeuw en schrijf
op de maat van de vallende vlokken.

Zo veel? Ja, zo veel. Zie hoe het sneeuwt
op de computer, tussen zon en maan
dwarrelen de woorden. Vang ze maar
en maak je eigen sneeuwman, -vrouw.

Alles valt op zijn plaats in het sneeuwen, lezen.

Bloemlezing

Als de juf thee drinkt
ben ik nog geen vijftien jaar.

Als ik een bloem zou zijn
leefde ik geen jaar.

Mijn zusje zingt de hele dag.
Ook na haar vijftiende jaar.

De maan staat aan de hemel.
Al meer dan vijftienduizend jaar.

Als ik lang aan mijn pen denk
word ik zo maar vijftien jaar.

De mannen nemen hun hoed af.
Proficiat! Nu al vijftien jaar?

Mijn poes al vijftien maanden
in de hemel. Ik wacht op haar.

Ik liep in een getekend huis
met sterren in mijn haar.

Mijn tango-jurk is morgen klaar.
Nog even, o, ik snak ernaar.

Het zal dan niet stil zijn.

Muziek; we dansen met elkaar.

Ik weet weinig van mijn vader
vind dat wel een beetje raar.

Ik zal nooit vergeten dat ik won.
Ik voelde me een keizer, een tsaar!

Liefste, ik ga je overmorgen schrijven.
Weet je, we stonden onder een hazelaar.

We keken naar de maan en sterren
en toen, toen zoende je me daar.

Oefendorp

Een dorp aan de horizon
onder wolken en blauwe lucht
de weg er naar toe door groen
met kleine heuvels waarachter
je je nog verbergen kunt.

De huizen staan blind en stil
langs de lege straten
op weg naar de Brink, gemeentehuis
notaris, dokter, school, de bakker
waar nooit brood gebakken wordt
de leerlingen nooit aangekomen
patiënten net als nota's elders
maar waar?

Benzinepomp leeg, telefoon geen ruis
sporen, hulzen, zand.
Gelukkig geen soldaten.

Binnenbad

De vrouwen uit Oldehove
zijn als ganzen, ze komen
in de herfst, gaan in de lente.

Eind oktober zien we de eerste twee
en in november zijn ze compleet.
Ze lachen en zwemmen met ons mee
vliegen door het water van de Waterborgh.

In de lente maken ze hun eigen bad
in de open lucht van het noorden
schoon, ze herstellen hun nest
en broeden op nieuw gezelschap.

Granaatappel

Een appel die je moet slaan
na het plukken van doornige
struik, gegroeid in de hitte
stenige ondergrond, voedings-
bodem. Het sap waar vandaan?

Komt het zoet pas na het bitter?

En daarna? Kun je voortaan
zonder kwade stekels
verder, genieten van wat
zacht is en zichzelf zonder
weerstand geeft?

Meisje met steen

Aangestapt, met een steen zo groot
als haar bovenlijf, haar handen klein
er om vastgeklemd, beweegt zij
naar de blokkade tegen het leger.

Ze wil meedoen om haar huis
te redden van de sloop, als Esther
of Judith is zij bereid te vechten
voor haar volk. Daar komt ze aan.

Geen David maar een reuzin
ogen wijd open naar het kwaad
de mond vol levenswellust
klaar om haar groeiende schoonheid
te offeren aan een verouderd ideaal.

Hoe ben je beroemd?

Gewoon. Je loopt over straat
en groet iedereen vriendelijk terug.

Bij de slager krijg je altijd
twee plakjes worst
en de bloemenkoopman
geeft je een extra mooie bos.

De directeur van het ziekenhuis
komt even aan je bed

maar ondertussen worden
de poten onder je bed thuis
weggezaagd.

Je nieuwe boek wordt meteen
uitgegeven, maar sommige lezers
hopen op een slechte kritiek.

Briefje

Haar hand door het gaas
tussen de vingers het briefje:
'Wij zijn hier, mijn man
is dood, mijn dochter ziek
en mijn zoon verdwenen
maar moeder ligt in de kruiwagen.
Ze heeft geen honger meer
maar praten wil ze niet.
Hebben jullie een dak
schoon drinkwater en kleertjes
voor de baby?'

De andere hand kan het briefje
opgevouwen tot twee
bij drie centimeter
voorzichtig aannemen.
De duim doet niet mee.
Op de nagel zit nog een rest lak
die langzaam zal slijten.

De hand zal het briefje
openvouwen, de ogen
zullen het schoolse schrift
proberen te lezen.

Roken

Altijd als ik stopte met roken
vond ik sigaretten op straat
halve pakjes rookwaar
in witte staafjes op rij gelegd
of ik gelokt moest worden
naar een ruimte waar het mocht
waar het niet regende, waar
lucifers niet verwoeien in de wind.

Geboorte

Mijn kind werd alleen geboren.

Ik bedoel: ik was alleen

toen hij kwam. Eén ding

had ik geleerd: leg hem op je buik.

Toen de dokter kwam aangerend

ging hij rustig lopen na de deur.

Hij vroeg toen hij in de kamer kwam:

'Heeft u een strijkplank?'

Ik klemde de baby op mijn lege buik.

Hij zette de strijkplank op

pakte zijn tas uit: bijzettafel.

Kom met warm water, de veters.

Meisje

Zo lang haar benen, het jurkje
hoog opgeschort, zo kuis
de dijen en de opgekropen stof
armen omhoog, mondje open
één oog dicht, zo languit liggend
niet dromend, niets wetend
dan dat er leven is
voorbij het schort
de knieën meisjesachtig beschaduwd
liggen op een duistere middag.

Vitrine

Vader en moeder in de glazen kast.

Licht erboven, in het zilver
het kristal, chinees porselein

zijn ze aanwezig in wat zij
spaarden, in oor- en borstsieraad
naast dat van de andere ouders

verenigd in de dood en hier.

Als je luistert hoor je niets.

Of toch: een zachte toon in het glas.

Vogels

Geachte mevrouw,

Wij zouden u, als lid
van de vogelbescherming
graag eens persoonlijk ontmoeten
op 29 januari
in Theater
De Lawei in Drachten.

Wij organiseren daar
voor de noordelijke regio
een boeiende avond
vol interactie, gezelligheid
en informatie, waarin natuurlijk
wij vogels centraal staan.

Wij starten om 19.30 uur
om 22.15 lokt het nest.

Wat kunt u verwachten?

Wij nemen u mee in onze fascinerende wereld
dichtbij en veraf aan de poot
van dia's, nooit eerder vertoonde
video's en levende soortgenoten.

Wij betrekken u via diverse
presentaties bij alle facetten
van ons leven in wei of bos.

In de pauze kunt u kennis maken
met ons vogelinformatiecentrum
en tal van vreemde vogels ontmoeten.
Ook kunt u van gedachten wisselen
met onze sprekende medewerkers
zoals daar zijn de beo en de papegaai.

Was getekend, de secretarisvogel.

Wat maak je?

Omdat de tuin vol stenen lag
gebakken stenen, gebrande klei
besloot ik een zuil te maken
van de gave exemplaren.
Het puin kon er dan in.

Toen de zuil boven mijn schouders
reikte, besloot ik tot een tweede
en later een derde in een andere hoek.

De eerste dekte ik af
met een kleine piramide van beton.
De tweede met een schaal voor de vogels
gemaakt in een kuil in de grond
versterkt met kippengaas.
De derde met het deksel van een put.

Daarop zette ik een ijzeren vogel
om te kijken naar de kleine
zich wassende wezentjes
in de andere hoek.

Als je vraagt: wat maak je?
Zeg ik: dit.

Zoek een steen

Ik vond een sierlijke steen
die ik wil onthouden
na mijn vreemde reis
in de diepten van de aarde.

Ik zocht een steen
en hoewel hij me vasthield
wilde ik hem niet bewegen
ons evenwicht niet verstoren.

Ik vond geen steen
maar wel een kleine worm
en samen gingen we op weg
naar beneden, beneden.

De steen die ik vond
heeft een gevaarlijk glans.
Ik liet hem rusten.
Hij ligt er nog.

De steen die ik ontdekte
was zeer indrukwekkend.
Ik besloot hem te laten
voor andere gelukkige vinders.

Ik vond een rode, heldere steen
die me deed denken

aan mijn moeder: ik nam hem mee
om haar te verrassen.

Ik vond een steen
die er uitzag als een schelp.

Ik liet hem daar
mooi beneden.

Zorg

Het meisje bij de blinde vink
met eten en drinken elke dag
streling over zijn bruine veren.

Als ze even ophield, duwde
hij zijn snavel tegen haar hand
die hij wist te vinden in zijn duister.

Kwam zij uit school begon hij te dansen
te zingen op het ritme van haar stap.

Ongeval

Achter zijn vader stortte de jonge zeekoet
in de schemering zich van de klif
raakte een vooruitstekende rotspunt
bleef verdwaasd liggen terwijl zijn vader
riep en hij wanhopig piepte op het droge.

Dat hoorde een grote meeuw, slokte
hem op, te gulzig, kotste hem weer uit
in het water. De zeekoet leefde nog
maar de meeuw kwam terug, rustiger nu.

Gebed van een kind

Gevlochten brood

in blauw geblokte keukendoek

een potje rode huisjam

en roomboter, misschien een ei

gevouwen handen en thee

hete thee met melk

kniel ik voor de heer god

vóór de hinkelbaan

ver springend één tot tien

en de Dood.

Feest?

Kleine jongen moet feesten
heeft een zwarte hoed op
van oom Harry en mamma kocht
een neus-bril-snor
vond een malle zwarte broek
en een heel oud jasje.

Loopt hij door de gangen
snapt er niks van.

Waar is hij nou?

Net nog zag hij juf
en nu is hij alleen
met allemaal grote kinderen
en mensen met fototoestellen.

De bril zakt steeds maar af.

De snor kriebelt en de neus
is nat nat nat.

Gaat hij ook nog huilen.

Vragen vreemde mensen

wat er is.

Hoe kan hij dan nou zeggen?

Mond op bek

In groep acht volgde ik een EHBO-cursus.

Het was moeilijk en ik moest thuis oefenen.

Maar op wie? Ik keek naar de hond

Die zich geduldig liet behandelen.

Ik spalkte zijn poot en hij liep even later

Hinkend door de kamer tot ik genezen was

want beademing, nee, dat deed ik niet.

Post

Ze zegt: 'Ik ga even een brief posten.'

Loopt naar een vogelhuisje
en legt de brief op het voederblad.

Hij wipt even op in de wind.

Ze loopt terug, kijkt nog eens om
en zegt: 'Dat komt wel goed.'

Veulen

Hij ziet me vanuit de verte komen
of hij hoort me gaan in het donker.
Hij staat meteen op vanuit het gras
waar hij ligt naast zijn moeder
die blijft liggen, altijd achterblijft.

Hij komt nader, steeds sneller
uit het donker, groot en blond
tot bij het schrikdraad
op vier slanke benen
met zijn neus dichtbij.

Hij vraagt om de boterham
en luistert naar wat ik zeg
over zijn moeder, over hoe
hij komt, nog niet slaapt.

Hij hapt naar de helft van het brood
eet en vraagt om de andere helft.

Als het op is, loopt hij een stukje mee
langs de weg, de afrastering, de sloot.

Kleine walvis

Hij was heel groot en toch maar
een baby die zijn moeder zocht.

Hij was in de war en bang
en hij had honger, zocht

zijn moeder en dacht
dat een grote boot...

Hij zocht de spenen
vond ze niet. Het staal

was te hard. Hij werd banger
en leek wel te huilen

in het water. Zo groot
als een kleine walvis

en zo bang.

Bij de kuikens

Ik zou wel een kip
als moeder willen hebben.

Een beetje roetsjen
van haar rug.

Op kleine pootjes
scharrelen in een hoek.

Ze roept ons wel als zij
iets lekkers vindt.

Hakt het met haar snavel
in kleine kuikenbrokjes.

En 's avonds met mijn zusjes
lekker warm schuilen
onder de donkere theemuts.

Toen je klein was

Weet je nog dat je in je stoeltje zat
te wippen en te lachen, spelen
met een plastic sleutelbos?

Je weet het niet meer, gelukkig
hebben we foto's die je verbaasd
kunt bekijken: je lacht naar

jezelf, maar hoe moet je ooit nog
het schommelen voelen
tevreden voor het slapen gaan?

Twaalfhonderd graden

Wat gebeurt er in de oven?

Daar stort heel veel in elkaar.

Het koekte vast – je had

een derde krimp.

Hij maakt een komisch nummer

van zijn brillen met touwtjes

praat over leugen en bedrog.

Half kaolien, chemisch inert

gevormd door het uiteenvallen

van veldspaat onder invloed van

verwerking en thermische invloeden

kwart veldspaat

kwart kwarts.

Bij de productie van één ton kaolien

negen ton afval.

Rond het vuur opgestapeld

hybride vaatwerk / servies.

Een terrine in de stijl van Loosdrecht.

Chocoladekan met slak.

Houten handvat tegen de hitte

theepot met zilveren tuit.

Soms is alleen de helft gemerkt.

Aardappelen

Bij akkerbouwer Buys uit Leens
staan de pootaardappelen in kistjes
buiten, in stapels van acht of negen
om alvast voor te kiemen onder
gescheurd plastic in de zon en de kou.

Over een week of twee, drie zullen ze
de grond ingaan, gepoot worden
zodat ze in het donker kunnen uitlopen.

En later in het licht van de Zuidfranse
Alpen zit een man voor de tent piepers
te jassen en zijn vrouw zegt trots:
ja, we eten goeie aardappelen uit Leens.

Stremming

Toen ik met je praatte in het sleetse landhuis
wist ik je gevangen, maar kon niet helpen
alleen herkennen wat voor en achter de grens
hetzelfde was: schurft, lafheid, ogentroost.

Veel later vond ik je terug, de deur stond open.
Terwijl je vertelt hoe de honden verdwenen
zie je plotseling wat ik zie: het stremmen
bij je pols. Het enige wat je bereikte

was niet het vrije leven. Je grijnst om mijn blik
en zwijgt, terwijl je de mouw van je dungeworden
vest steels naar beneden schuift.

Moord

Who killed Cock Robin? The sparrow?

Nee, de ziekte die ons allemaal grijpt.

Roodborst lag dood op het gras

zijn fiere oranje borst mocht niet baten

de liedjes mochten niet, evenmin de legenden.

We maakten een grafkistje voor hem

met veel zorg, bekleed met bont

van de poes, spijkerden metalen strips

met knopjes aan de bovenkant

legden het kistje op de lange zij.

Roodborst lag wat klein op die zij

zijn kopje gleed door zwaartekracht

naar buiten op een onbestemd grijs.

We zagen dat een stukje metaal

ontbrak, evenals zijn aanwezigheid.

Dokter fietsenmaker

Achterlicht doet het niet. Lampje stuk?

Ander lampje brandt evenmin.

Fietsenmaker draait het lampje los

test met twee draadjes: licht!

'Ik zie het al, problemen met de massa.

De massa moet een stroomstoot hebben.'

Hij legt het uit: 'Een electronenstroom

zoals water. Er is een barrière in de massa

zoals in een rivier, een dammetje

die ruim ik op door een stroomstoot.'

Hij draait aan het voorwiel en alles functioneert.

'Hij moest gewoon even gedotterd worden.'

Beroepskeuze

De kleine jongen staat ernstig voor de etalage
van de patisserie; zijn moeder kijkt naar messen
zijn vader naar aanstekers, even verderop.

Wat doe je daar toch?, vraagt zijn vader.

Ik studeer bonbons, zegt hij en hij wijst
als een schilder naar het palet van kleuren.

Er staat: 'Bijt eerst door het krokante laagje
en laat je daarna verrassen door de romige
zachte vulling die smelt op je tong.'

Hij kan het zien, niet lezen, begrijpt niettemin
hoeveel hij nog moet leren, handigheid
maar vooral al die vreemde talen.

Hij wijst naar de bloedsinaasappelpartjes
de crumble van cacaokernen en daarnaast
pistachecompound, mascarpone met pompoen.

Verhaal

De golven die zich voortplanten
in de zee raken schepen, vissen
en zwemmers die golven achterlaten

de kruisende golven vertellen
een verhaal over alles wat in zee is
en de golfpatronen zijn herinneringen

de wind wist alles uit, kustlijnen
beletten het eeuwig voortbestaan
het geheugen van de zee dooft uit.

Oud

In Wisconsin bleek in de kou
dat oude boeken goedkoper waren
dan steenkool of gas
zodat oude mensen hun kachel
begonnen te stoken met oude boeken.

Bomenkap

De gekapte bomen aan de Westergast
staan nog rechtop tot boven de huizen
in de leegte als uitgeknijpte sitsfiguren
tegen de witte lucht of als negatieven
op mijn netvlies: wit tegen dreigend onweer.

Ik heb ze nog zien liggen langs de huizen
de kapsneden nog bloedend, zonder loof
en die enkele bestuurder zag ik, met
zijn pijpenkrabber zaagde hij wat molm
een zakje vol voor in de raadszaal.

Ze zullen wel vervagen of krimpen
tot onder de dorpels van de huizen.
Ze zijn al weggesleept, hun takken geruimd.
Ze branden misschien of worden vermalen.
Wanneer breekt het onweer los?

Processie

Ik nam de foto van de rupsen mee
en wilde in het Verenigd Koninkrijk schrijven
maar dat ging niet, mijn hersens
zaten vol met Engelse woorden.

Ze kropen achter elkaar aan
head on tail? ass? closing?

Ik haalde er één tussen uit
totale paniek, maar het gat
werd opgevuld en de arme
stakker kroop achter de trein.

Op weg naar wat?
de overkant, de eeuwigheid
eternity in bottom.

Vergeten bloemen

Omdat ik deze bloemen in de trein
liet liggen, staan ze altijd nog in bloei.

Ze zijn opgepakt door de man die
zich met zijn vriend wilde verzoenen

of door het kleinkind dat haar oma
verrast, de man die te laat kwam

gaf ze aan zijn vrouw en zij liet
het water lopen in deze vaas.

Buurvrouw

Zij praat met een bos bloemen
kiest 's morgens een trui in hun kleur
gaat achter de tafel zitten en kijkt
luistert naar hun lichte kroon.

Zij zit op haar gemak, kiest
eenvoudige woorden, overtuigt
en ruimt na afloop van het gesprek
de tafel leeg, wast haar kopje.

Dan gaat ze de tuin in voor
het handwerk, buigt zich over
roert door de aarde, de bloemen
blijven tevreden staan.

Baai bij Vösu

Hier is de kust
zoals een kust mocht zijn
met stapstenen naar een eiland
en drijvend daartussen
drie grote vogels wachtend op de winter.

Hier is het water
zoals water soms mag zijn
spiegelend koud, leiblaauw
stapvoets kun je
naar de horizon.

Hier is de ruimte
zoals je verlangt
hoog en wijd en omsloten
met bossen tot de rand
van wat je je voorstelt.

Vlinders

Ze zien er vrolijk uit; een paar weken fladderen
van bloem naar bloem, maar zo is het niet.

Het is hard werken om te zorgen voor rupsen.
De vrouwtjes slaan de mannetjes van zich af.

Ze moeten zorgen voor voldoende nectar
en de mannetjes moeten poedelen in stront
en lijken, nutriënten verzamelen als
huwelijkscadeau, dat zij dan uiteindelijk
toestaat te ontvangen, als hij zijn best doet
heftig fladdert. Bij het geven heeft zij
er al gauw genoeg van, maar hij laat niet los
bang dat een ander mannetje haar gaat bezitten.

Daarna mag zij eitjes afzetten
en mogen ze
samen sterven.

Ella

Je moeder tekende een popje
toen ze acht was, je vader
ruim twintig jaar later.

Je ligt met donkere ogen
te wennen aan hun wereld
en je handen tekenen in de lucht.

Straks loop je met je borst vooruit
het huis uit, nadat je even
wankelend stilstond bij de drempel.

Waarneming

Als ik kijk naar hoe het heel jonge meisje
kijkt naar de wereld, schommelend
in een stoeltje, gehangen aan de boom
geduwd door haar jonge vader

leg ik die waarneming even vast
denk over wat ik zie. Ik wil weten
wat in haar hoofdje gebeurt

of ze straks net voordat ze slaapt
in haar kleine bed nog even denkt
aan wat ze zag en voelde, aan
de vertrouwde hand van haar vader.

Of ze dan even heel gelukkig is
of ze dat ook weet en hoe lang?

SMS

Ze zegt: 'Ik slaap met mijn mobieltje.

Het is altijd bij me en als ik het op school
in de kluis moet achterlaten, weet ik
wanneer het begint te trillen.

Mijn mobiel is meer dan een vriend.

Het hoort bij mij, als een arm, of oor.

Altijd sta ik klaar om te luisteren
ook als jij met me praat. Hij gaat voor.

Ik heb duizend vrienden met wie ik praat
met emoticons gaat het gemakkelijk
maar ik weet niet wat ik moet zeggen
als ik ze vandaag tegenkom op straat.

Pierre Kemp als pianist

De kleine jongen liep plotseling
naar de piano. Omdat hij zich verveelde
op het terras, in de zon? En hij begon
te slaan op de toetsen, te spelen
zodat de wilde klanken sprongen
in de lucht en het kleine meisje
met wie hij elke dag stoeide
op hem toeliep, zijn armen greep
en hem zoende. Zij voelde dat hier
een pianist werd geboren, zonder les.

Later ging hij naar zijn eigen piano
sloeg één toon aan en werd getroost
bij het noemen van de naam
van de de noot en het horen van de klank
en de naam van het meisje.

Stilte

Een deel van de gletsjer
dondert in zee, met het kabaal
van een zeer nabij onweer
maar er is niemand om het te horen:
geen ijsbeer, stormvogel of zeehond.
Vissen zijn ver weg.

In de ruimte botst een reusachtig stuk
steen tegen een planeet, maar
er is geen medium dat trillingen
in zich opneemt en voorplant.
Het blijft doodstil.

Iemand schreeuwt in de woestijn.
Niemand hoort hem. Hij blijft
nog lang snikken, steeds zachter
tot alles stil wordt en het grote
verdrogen begint.

Tekenen

Ik was Onfim, zeven jaar.

Achthonderd jaar geleden

tekende ik op berkenschors

hoe ik te paard mijn speer wierp

naar een vijand, ik tekende

wat ik wilde worden en

waar ik bang voor was:

een vuurspuwende draak.

Ik tekende handen als harken

hoofden met grote ogen.

Ik wist niet dat mijn achter-

achter-, achter-, achter-

kleinkinderen het net zo zouden doen.

Twee rozen

Waar kies je voor? Kort en hevig?

Langdurig, over het seizoen uitgesmeerd?

Maiden's Blush is een albaroos

zeegroen blad, overweldigende geur

maar slordige bloeiwijze, drie weken.

De herinnering aan de geur

blijft een jaar lang hangen

aan de blos nog langer.

Bonica is een sterke en gezonde meid

gedijt op zand en veen als struikroos

parkroos, bodembedekker en zelfs

in een pot heeft Bonica het naar haar zin.

Zij bloeit lang en spectaculair

van juni tot december, maar geuren

nee, oranjerode bottels ja.

Vleugel

Wacht, ik moet eerst de vleugel
drinken geven, nee, niet vliegen
muziek maken. Hij mag niet te droog
worden, dan barst zijn bodem.

Weet je hoeveel spanning
er op zijn snaren staat?

Met een groen lichtje geeft hij aan
dat er even genoeg is gedronken.

Zwemles

Vanmorgen in het zwembad allemaal garnalen
met hun kleine lijfjes, kopjes boven water
zwommen ze bijna rechtstandig, zoals zeepaardjes.

Ik zag ze onder water door mijn duikbril
mager, bijna doorzichtig, in scholen voor mij uit.

Later hadden ze kleren aan en ze zwommen
moeizaam op bevel van de badmeester
klommen op de kant, stroopten de vellen af
en sprongen achter elkaar weer het water in.

De man was wel vriendelijk, maar toch
galnde zijn zware stem over het water.

Liefdes acrobaten

Ze zijn niet groot, die vogeltjes
maar ze hebben een mooie naam:
goudkraagmanakin en de vrouwtjes
kunnen snelheid meten per
tienduizendste seconde.

Ze zouden bij een wielervedstrijd
de fotofinish overbodig maken.

Waar kijken ze naar? Naar dansende
mannen die over hun dansvloer
in het bos heen en weer schieten.

Als acrobatische turners
maken ze een salto, staan
kaarsrecht stil voor de jury
tonen hun gele hals
snavel in de lucht, en hup
daar gaat hij weer.

De snelste wordt gekozen
even toegelaten en daarna
als zij op de eieren zit
mag hij weer trainen
voor de volgende keer.

De flesjes van moeder

Op een rij stonden ze
voor de spiegel, om
naar te kijken alleen.

Op een dag dronk
ik ze allemaal leeg
zoet en spannend .

De dokter in het ziekenhuis
zei dat ik geluk had
dat ze bijna leeg waren.

Remco Ekkers

remcoekkers@planet.nl

website: home.planet.nl/~ekker036

